

Έφυγε από κοντά μας ο Γιάννης Σπάθας

Έφυγε από κοντά μας το Σάββατο 6/7/2019 ο Γιάννης Σπάθας ένας από τους σπουδαιότερους Έλληνες μουσικούς με διεθνή ακτινοβολία. Η κηδεία του θα τελεστεί από τον ναό του Αγ. Σεραφείμ Πεντέλης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει την βαθύτατη θλίψη του για την απώλεια του αγαπημένου φίλου μας και μέλος του "ΑΠΟΛΛΩΝ" .

Ακολουθούν λίγα λόγια για τον Γιάννη Σπάθα όπως ο ίδιος τα είπε σε παλαιότερη συνέντευξή του

Γεννήθηκα στους Παξούς το 1950. Φύγαμε το 1962, γιατί η επαρχία δεν είχε ψωμί ενώ οι μεγάλες πόλεις πρόσφεραν δουλειά. Στο νησί, δεν είχαμε ρεύμα αλλά λάμπα με λάδι. Όταν ήρθαμε στην Αθήνα και πάτησα τον διακόπτη, τρόμαξα.

Στον Πειραιά γνώρισα τον Αντώνη Τουρκογιώργη - γίναμε πολύ φίλοι - και τα άλλα τα παιδιά από τους Persons.

Τότε, δεν ήξερα ούτε τη λέξη Beatles, ούτε Rolling Stones."Ξέρεις να παίζεις κιθάρα;" με ρώτησαν.Επειδή δεν ήθελα να πω όχι, τους είπα ότι ήξερα.

Μου έδωσαν λοιπόν την κιθάρα, τρίκι - τρίκι και σιγά - σιγά έβγαλα ένα τραγούδι της εποχής. Αυτοί τρελαθήκανε.

Έπαιξα το Satisfaction και από τον ενθουσιασμό τους με αγκάλιαζαν και φώναζαν να γίνω μέλος της μπάντας.

Μου πήρε ο πατέρας μου μια κιθάρα και άρχισα να μελετάω. Όσο προχωρούσα, τόσο βελτιωνόμουν. Υπήρχαν τα μουσικά πρωινά τότε. Κάναμε συναυλίες. Ερχόντουσαν στον κινηματογράφο τα σχολεία στις 10 το πρωί.

Μια μέρα, μας λέει ο Γιάννης Πετρίδης να πάμε να παίξουμε με τους MGC στη Λάρισα ως support του Πουλικάκου. Μετά τη συναυλία, ήρθε ο Δημήτρης και μου λέει: "Θα πάμε στο Κύτταρο παρέα. Εμείς κι εσείς".

Εμείς ως Socrates και ο Δημήτρης Πουλικάκος με το συγκρότημα Εξαδάχτυλος, ξεκινήσαμε στο Κύτταρο. Είχαμε πολύ κόσμο. Κάθε μέρα δύο παραστάσεις. Ο Πουλικάκος ήταν τότε ο πατέρας της ελληνικής ροκ.

Πήγαμε στο Παρίσι και ηχογραφήσαμε με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου τον δίσκο "Phos". Ύστερα, πήγαμε με τον Γιάννη Μαρκόπουλο και κατόπιν με τη Μαρία Φαραντούρη και κάναμε συναυλίες σε διάφορες χώρες, μετά ήρθε και ο Μίκης Θεοδωράκης, πήγαμε και με το Μάνο Χατζιδάκι, κάναμε τη "Σκοτεινή Μητέρα".

Έγινε ο δίσκος "On The Wings", στη συνέχεια το Lp "Waiting For Something" και συνεχίσαμε με το "Breaking Through" και "Plaza".

Κάποια στιγμή, αγοράζω το περιοδικό Επίκαιρα και διαβάζω: "Δίσκος ελληνικού συγκροτήματος ψηφίστηκε δίσκος της εβδομάδας στην πολιτεία Τζόρτζια των Η.Π.Α.". Η μπάντα αυτή, ήταν οι Socrates.

Οι UFO μας ζήτησαν να πάμε να παίξουμε μαζί τους σε περιοδεία σε όλη τη Μεγάλη Βρετανία. Έτσι κι έγινε. 23 συνολικά συναυλίες, οι δύο τελευταίες στο Hammersmith Odeon. Εκεί μας είδε ο Lemmy από τους Motorhead και ενθουσιάστηκε.

Τότε ήταν που ο παραγωγός μας Vic Coppersmith, έστειλε δείγμα της δουλειάς μας στην Warner Bros. Του έστειλαν έτοιμο συμβόλαιο να υπογράψουμε. Μας άνοιξαν τις πόρτες διάπλατα.

Ο Vic μας άφησε όλο το απόγευμα να το σκεφτούμε και να του ανακοινώναμε την απόφασή μας.

Σκεφτόμουν τον πατέρα μου. Τη μάνα μου. Αγαπούσα και αγαπώ τον τόπο αυτό και αποφάσισα να μην πάω. Δεν το μετάνιωσα.

Το καταφύγιό μου, είναι η κιθάρα μου. Παίζω κάθε μέρα. Δεν την αποχωρίζομαι.